

På Panda Safari i Kina

Af Niels Poul Dreyer

Det var tidligt om eftermiddagen på en flot solskinsdag i det centrale Kina. Vi havde forinden fået at vide, at der var en stor panda med unge som lå i dyb søvn ved en grotte. "Vores lokale spejdere har fundet trofæet" var beskeden over radioen. Der var kun det problem, at vi var 2-3 timers bjergvandring fra lokaliteten. Det var oven i købet efter 4 timers opstigning i et uvejsomt område! Vi kæmpede op ad de stejle skråninger i febrilskhed. Det var ikke til at bære, at vi fortsat havde en så lang vandretur foran os! Op ad bjergkarme og ned igen i uvejsom terrain med vandløb og bambus. En gang gled jeg og en sten rev sig løs på en klippe. Uheldigvis ramte den vores guide David lige i nakken, så han fald bevidstløs om. I få minutter vidste jeg ikke om han var levende eller død, men efter et kort øjeblik vågnede David op. "Vi må videre!" blev det meddelt. Kort tid efter fandt vi ud af, at halvdelen af holdet var forsvundet. Vores trackers måtte tilbage og lede efter de fortabte. Vital tid var gået tabt. Efter vi omsider var samlet, kunne vi fortsætte videre helt op på toppen af en bjergside, hvor der var en grotte. Det er her pandaerne giver fødsel og sover, når det er koldt. Her var der udsyn til pandaområdet, men der var en stemning af utålmodig hiven efter vejret med udpinte lunger. Efter en kort pause med drikke fortsatte vi fortunlede ned til en bjergafsats midt i bambusskoven ca. 300 meter fra bjergryggen. Det eneste vi kunne se, var en unge, men hvor var den store mor panda. Væk! Selvom man var glad for at se en 4 måneders pandaunge, var vi alligevel skuffede. Trackerne sagde det var for sent, så vi måtte tilbage i lejeren, da klokken var 3 om eftermiddagen. Der var jo fortsat 4-5 timer hjem!

Det var i september måned i Quingling Mountains i det centrale Kina i Foping reservatet. Turen var arrangeret af Rockjumper Birding Tours, som har base i Sydafrika. Jeg fløj først til Peking, hvor stødte den overvejende amerikanske gruppe. Vi overnattede på hotel, inden vi næste dag kunne fortsætte rejsen til Xi'an i Shaanxi-provincen i det centrale Kina. Fra Xián besøgte vi den berømte Terra Cotta Warriors and Horses Museum, som består af en hel hær af oprindelige efterligninger af den Kinesiske Kejsers Qin Shi hær. I 1974 blev disse figurer i naturlig størrelse fundet i forbindelse med en ny vandboring.

I de efterfølgende dage begav vi os op i bjergene i naturreservatet for at tilbringe en uge i skønne omgivelser. Nu er det blevet muligt at se en panda i vild natur, fordi kineserne har givet tilladelse til øko-turisme i området. Skoven består af oprindelige løvfældende træer blandet med gamle fyrretræer i bambuskvat, som er fulde af sjove sangere, larmdrosler og gyldne fasaner. I begyndelsen var vejret fint og klart, så der var gode muligheder for spejderne (trackers) at lede efter trofæet. Da vi var et hold på 13 personer plus lokal guider, vil det altid være en stor udfordring at lede efter et så sky dyr i tæt bambus skov. Vi fik at vide, at pandaerne befinder sig højere oppe i bjergene når det er varmt, da de følger bambusen årlige livscyklus. De lever af friske skud. Vejret blev dårligt med 4 dages heldagsregn, så vi ikke fik flere forsøg med at lokalisere andre pandaer.

Hvis man skal være mere sikker på at se pandaen og den sjældne kinesiske gyldne næseabe *Rhinopithecus roxellana*, kan det anbefales at besøge de sneklædte dale om vinteren, fordi dyrene trænger ned i dalene, når føden bliver knap i højderne. Ligeledes er der bedre chance for at få den spændende gedeagtig antilope Himalaya Goral *Naemorhedus gora* i kikkerten. Af dyr man sjældent har chance for at se i Foping reservatet uanset hvornår man kommer, kan f.eks. være leopardkatten og den sorte asiatiske bjørn. Derimod fandt vi den flotte kinesiske rødegern (flyvegern) *Petaurista alborufus* i et hul i et træ, da vi trekkede op i en flodseng i regnvejret. Egnet var enormt stort og havde et hvidt hoved i en ellers rødlig krop. Nogle af de lokale spejdere ville forsøge at få den til at

flyve ved at slå på træet med en stok, men det var for meget forstyrrelse for os. Da mit kamera var vådt inde som ude fik jeg ikke noget billede af dette kræ.

Vi boede i en primitiv bygning med separate dobbeltværelse uden opvarmning. Hvis man skulle på toilettet var det udenfor langt væk langs en mudret sti til baghuset. Så det krævede en del overvindelse at begive sig ud i regnvejret om natten. Efterhånden som det kraftig og vedvarende regnvejr trængte ind på vore tøjreserver, blev det mere og mere klamt at opholde sig i de kolde og fugtige rum. Reservattjenesten var i gang med at bygge et nyt herberg overfor vores bygning, men så vidt jeg kunne se fulgte der ikke centralopvarmning med. Så hvis man ønsker at besøge Fopingreservatet om vinteren, skal man medbringe dunjakken og polarsoveposen. Den kinesiske sengeopredning rækker ikke til den kolde vinter.

Vi fik den sædvanlige kinesiske menu med ris, suppe og lidt kylling med grønsager 3 gange om dagen. Dog havde vores Sydafrikanske guide sørget for kaffe om morgnen. Den sidste aften var der fest og vi blev inviteret over til chefkokkens beboelse længere oppe i dalen, hvor vi kunne nyde 20 forskellige vegetar og kødretter med den lokale vin og snaps. Der var ingen grænser for kinesernes evne til at udnytte naturens mangfoldighed til madlavning

Den sidste dag skulle vi tilbage med muldyr ca. 8 km. fra reservatet til vores bus, som vi forventede skulle vente ved naturparkkontoret. Da vi nåede frem til destinationen var der ingen bus. Vi skulle derfor gå yderligere 6 km. ned ad grusvejen, som nu var blevet til en åben bæk, før vi kunne nå vores bus for enden af asfalten.

Endelig efter en våd dagsrejse kunne vi pakke vores kufferter ud for at få tørt tøj på, men det viste det sig, at alt tøj og udstyr var totalt gennemblødt, fordi de lokale have glemt at pakke bagagen ind med plastic inden de læssede det på muldyrene i det kraftige regnvejr. Heldigvis var der et tørrerum på hotellet med centralvarme, så næste dag kunne vi i det mindste blive tørre. I Kina er vejret ekstremt og voldsomt, så vedvarende regnvejr kan forekomme specielt om sommeren og efteråret. Det er noget man ikke kan forsikre sig imod inden afrejse.

Det var faktisk imponerende, men skræmmende så hurtigt udviklingen går i Kina. Ved hver større by lægges flere motorringveje rund om bykernen. Allerede nu har Xián, som er på størrelse med København et motorvejsnet, der er 3 gange mere udbygget end herhjemme. Lufthavnen var helt ny. I Peking var de allerede i gang med at udvide lufthavnen til det dobbelte kun 5 år efter at den er åbnet. Intet gammelt er tilbage i hovedstaden undtagen muren, den forbudte by og sommerpaladset. Ude på landet i det flade lavland er alt kultiveret og de små lunde af træer består kun af en art. Der er intet oprindelig natur tilbage i lavlandet og man ser kun nogle få almindelige fugle langs de forurenede floder. Efter Mao besluttede under kulturevolutionen at larme fuglene ned fra træerne, virker det som om, at bestandene aldrig rigtig er kommet sig.

Man kan selvfølgelig spørge sig selv om, hvorfor tager man på en sådan tur for at se et sjældent dyr? Det er en form for jagtrejse, idet det spændende ligger i, om det lykkes at få kræet i kikkerten, og sikkert også fordi så få naturinteresserede har gjort det før. Jeg kender ikke nogen danskere, der har været på Panda Safari? Måske var det påskud til at se Kina og den enorme udvikling, samt fuglene i naturen. Kort sagt nysgerrighed. Men jeg synes dog, at vi var for mange på holdet, så jeg er bange for, at aktiviteten forstyrrer pandaerne for meget. På den anden side betaler holdet en del for det, hvilket betyder meget for naturbevaringen i et land som Kina, hvor de kun tænker på penge.

Yderligere oplysninger:

<http://www.chinagiantpanda.com/>

<http://www.wildgiantpanda.com/list/panda001.htm>

<http://www.rockjumper.co.za>

Turpris: Hvis det bookes lokalt kan 1 uge koste under 2000 dollars fra Xian.

Fly til Peking er ca 6000 kr. Lokal fly til Xian ca. 300 dollars.

Hvis man ønsker at gå gennem et bureau som f.eks. Rockjumper vil det koste ca 30% mere.

Husk at medbringe regntøj, gummistøvler, vandresko, kikkert, varmt tøj plus evt. polar sovepose og dunjakke (vinter), vandtæt taske (blød) eller rygsæk, havehandsker til at beskytte sig mod stikkende bambus.

Niels Poul Dreyer
Brunemosevej 10
4250 Fuglebjerg
Danmark
www.dreyerfoto.dk
npd@dreyerfoto.dk
Telefon 57858057